

پکن در افغانستان هم با چالش‌های بالقوه مواجه است. هر چند طالبان بارها اعلام کرد که به هیچ گروهی اجازه استفاده از قلمرو افغانستان را برای حمله به چین نخواهد داد، اما به اعتبار این وعده‌ها اطمینان و اعتباری نیست. اگر خواسته‌های طالبان برآورده نشوند، تغییر موضع دادن برای آنها کار دشواری نیست. با توجه به این واقعیت که طالبان با جنبش اسلامی ترکستان شرقی روابط عمیقی دارد و حتی بسیاری از ستیزه‌جویان این گروه در افغانستان زندگی می‌کنند، چین در اینکه آیا طالبان به وعده‌های خود عمل خواهد کرد یا نه، به شدت ابراز نگرانی کرده بود. حضور اعضای جنبش اسلامی ترکستان شرقی در افغانستان در حالی که چشم‌اندازی هم برای خروج کامل آنها از این کشور وجود ندارد، بی‌تردید برسر راه روابط آینده چین و افغانستان موانعی را ایجاد خواهد کرد. در حالی که این گزاره به طور گسترده مورد بحث قرار گرفته است که طالبان برای به رسمیت شناخته شدن توسط پکن و حفظ روابط با ثبات با چین ناچار خواهد شد اعضای جنبش اسلامی ترکستان شرقی را به پکن تحویل بدهد، اما پکن با توجه به پیوندهای عمیق بین این دو بعید می‌داند طالبان کاملاً با این گروه قطع رابطه کند. (۹) ممکن است پکن شاهد اخراج اعضای جنبش اسلامی ترکستان شرقی از خاک افغانستان و دست برداشتن از حمایت آن‌ان گروه توسط طالبان باشد، اما شاید نتواند انتظار داشته باشد که طالبان به او وعده‌های بیشتری بدهند. به همین علت تحویل اعضای این گروه را پیش‌نیاز به رسمیت شناختن دیپلماتیک طالبان قرار نداده است. به هر حال اگر طالبان همچنان ارتباطش را با جنبش اسلامی ترکستان شرقی حفظ کند و تهدیدی برای مرزهای غربی چین باشد، توسعه همکاری بیشتر با افغانستان، همان‌طور که پاکستان انجام داد، برای چین دشوار خواهد بود. بدتر از آن طالبان با تشدید فشار از سوی همسایه قدرتمندش روبه‌رو خواهد شد. علاوه بر این گروه‌های شبه‌نظامی دیگری نیز در افغانستان فعال هستند که برخی از آنها حتی اقتدار طالبان را هم به چالش می‌کشند. از این‌رو امکان برقراری یک دولت فراگیر تحت رهبری طالبان در افغانستان دور از ذهن است.

منبع اصلی اقتصاد افغانستان کشاورزی و درجه صنعتی شدن آن نسبتاً پایین است. چین برای ارتقای زیرساخت‌ها و پروژه‌ها باید از صفر شروع کند. در مواجهه با بدتر شدن اقتصاد افغانستان و تعلیق کمک‌های مالی سازمان‌های بین‌المللی مانند بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول ممکن است پکن بودجه کافی برای ارائه کمک‌های بشردوستانه مستمر به افغانستان نداشته باشد. در چنین وضعیتی ممکن است شرکت‌های چینی علاقه‌ای به توسعه مشارکت تجاری در افغانستان را نداشته باشند، مگر اینکه این کشور تا حدی حکومتداری خوب را رعایت کند.

بی‌نوشته:

- ۱. ژانگ هائینگ، عضو غیردائم مؤسسه مطالعات جنوب آسیا در دانشگاه ملی سنکاپور
- ۲. یک راهبرد توسعه زیرساختی جهانی است که در سال ۲۰۱۳ توسط چین برای سرمایه‌گذاری در تقریباً ۱۵۰ کشور و سازمان بین‌المللی اتخاذ شد. این یکی از اصلی‌ترین برنامه‌های شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین است. (مترجم)
- ۳. ژانگ هوآوشنگ، «چین و افغانستان: منافع، مواضع و دیدگاه‌های چین»، مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی، مارس ۲۰۱۶، ص ۲
- ۴. افغانستان با وجود خطرات زیاد ارزش سرمایه‌گذاری چین را دارد، گلوبال تایمز، ۳۰ اکتبر ۲۰۱۴
- ۵. ژو یونگ ییاو، «سیاست چین در افغانستان از ۱۱ سپتامبر: مراحل و چشم‌اندازها»، بررسی آسیایی، ج. ۸، شماره ۲، ۲۰۱۸، ص ۲۸۶
- ۶. «چین و افغانستان: روابط تجاری دو جانبه و چشم‌انداز آینده»، اخبار تجاری چین، ۱۴ اوت ۲۰۲۱
- ۷. یارنت ر. روبین، «تنها یک راه برای خروج از افغانستان وجود دارد»، امور خارجه، ۹ دسامبر ۲۰۲۰
- ۸. «چین کمک‌های غذایی اضطراری را به افغانستان تحویل می‌دهد»، شین هوانت، ۲۶ ژوئیل ۲۰۲۱
- ۹. سراج الدین حقانی، «آنجیه ما، طالبان، می‌خواهیم»، نیویورک تایمز، ۲۰ فوریه ۲۰۲۰
- ۱۰. «افغانستان آئینه خرو و شرین چین و ایالات متحده است»، گلوبال تایمز، ۹ ژوئیه ۲۰۲۱
- ۱۱. «چرخه ۲۰ ساله وضعیت در افغانستان و ایالات متحده‌ای که آن را زیست داده است»، گلوبال تایمز، ۵ اوت ۲۰۲۱
- ۱۲. «آیا طالبان افغانستان به وعده خود به چین مبنی بر ترک مطاق رابطه با جنبش اسلامی ترکستان شرقی (ETIM) عمل خواهد کرد؟»، گلوبال تایمز، ۱۶ سپتامبر ۲۰۲۱

